

Lecția 5

Evanghelia amenințată de fățărnicia iudeilor

Galateni 2:11–14

Evanghelia apărută și încuviințată la Ierusalim, dar amenințată de fățărnicia iudeilor.

Să înțelegem că cel mai mare pericol pentru Evangheliie este fățărnicia creștinilor și să fim provocați să nu fim și noi la fel.

Introducere

După conciliul de la Ierusalim, Pavel și Barnaba, însoțiți de Tit, de Iuda și de Sila, se întorc în Antiohia. Acolo are loc disputa dintre Pavel și Petru. Se pare că întâmplarea relatată în această secțiune are loc imediat după conciliul de la Ierusalim și înainte ca Pavel și Barnaba să fi pornit în a doua lor călătorie misionară, care, după unii, a început încă de la sfârșitul anului 49. Cum se explică deci vizita lui Petru și atitudinea lui oscilantă, pe care Pavel se simte obligat s-o confrunte?

Ziua 1 – Citește Galateni 2:11–14 – Evanghelia amenințată de fățărnicia iudeilor

1. Citește textele din Faptele Apostolilor despre biserica din Antiohia și notează câteva observații care ți se par relevante despre această biserică.
2. Oare atitudinea lui Petru nu este, de fapt, întocmai precum spune Pavel în 1 Corinteni 9:19–23? Care era, de fapt, problema? Citește și Evrei 12:13; Galateni 5:2.
3. *Aprofundare.* Ce s-ar fi întâmplat dacă Pavel nu ar fi luat atitudine?
4. Oare ce au gândit neamurile atunci când l-au văzut pe Petru ridicându-se de la masă și stând deoparte? Au existat cazuri în care ai reacționat și tu ca Petru?

Ziua 2 – Citește Galateni 2:11–14 – Petru este confruntat

5. De ce a venit Petru în Antiohia imediat după conciliul de la Ierusalim, unde s-a decis dacă neamurile să fie tăiate împrejur sau nu?
6. De ce îl confruntă Pavel pe Petru în fața tuturor, și nu în particular? De ce Pavel îl confruntă doar pe Petru? De ce confruntarea are loc imediat, și nu după o perioadă de timp, când poate inima lui Petru era mai deschisă la mustrare?
7. Care este atitudinea ta față de păcatul fratelui tău?

Ziua 3 – Citește Galateni 2:11–14 – Petru se ferește de cei tăiați împrejur

8. Care este legătura între dezbaterile care au avut loc la conciliul de la Ierusalim, unde subiectul a fost tăierea împrejur, și discuția din Antiohia, unde problema era legată de mâncare?
9. Textul spune că lui Petru îi era teamă. Despre ce teamă este vorba?
10. Tu de cine te temi, de Dumnezeu sau de oameni? Detaliază răspunsul.

Ziua 4 – Citește Galateni 2:11–14 – Ceilalți iudei influențați de faptele lui Petru

11. De ce crezi că ceilalți iudei s-au luat după Petru?
12. Crezi că unul ca Barnaba, despre care Luca spune, în Faptele Apostolilor, că era plin de Duhul Sfânt, poate să fie influențat de păcatul fratelui de lângă el?
13. Care sunt oamenii influențați direct de faptele tale? Faptele tale îi apropie sau îi îndepărtează pe oameni de Dumnezeu?

Ziua 5 – Citește Galateni 2:11–14 – Judecata lui Pavel

14. Ce înseamnă că Petru nu umbla drept, după adevărul Evangheliei? Cum adică Petru trăia ca neamurile, dar silea neamurile să trăiască în felul iudeilor?
15. De ce Pavel este singurul care ia atitudine?
16. Ai fi dispus să confrunți oamenii influenți din biserică ta în fața tuturor, în cazul unui păcat făcut în public? Cum ai reacționa tu dacă, după ce ai făcut un păcat în public, ai fi confruntat în fața acestuia?
17. Pe de altă parte, cum ar trebui să acționezi în cazul în care fratele tău a păcătuit, dar nu într-un context public? Citește Matei 18:15–20.

Verset cheie – 2 Timotei 4:2

„propovăduiește Cuvântul, stăruie asupra lui la timp și ne la timp, muștră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura.”

Meditație

Zilele noastre sunt caracterizate prin lipsa muștrării sau prin diluarea ei. Nu muștrăm pentru că și noi suntem păcătoși. Nu muștrăm pentru că majoritatea nu acceptă muștrarea. Nu muștrăm pentru că adevărul absolut s-a convertit în relativism. Nu muștrăm pentru că emoțiile fratelui nostru s-ar prea putea să fie lezate. Prea puțini ne gândim că muștrarea îl pune pe cel muștrat într-o luptă cu el însuși, pentru a decide și a se dezlipi de un comportament rău. Oare putem decide că am greșit, fără să ne pară rău? Sau putem schimba un comportament, chiar plăcut nouă sau definitiv pentru cine suntem noi în ochii lumii, fără să ne doară acest lucru?

Muștrarea s-a diluat pentru că cei mai mulți dintre noi intrăm în dispute pe teme subiective și care nu au legătură cu adevărul Evangheliei. Nu cunoaștem adevărul, și atunci faptele noastre induc în eroare pe cei influențați de noi. Iar dacă adevărul nu

este pe tronul vieții noastre, nu avem acel reper obiectiv necesar și capabil să schimbe un comportament vechi, apreciat și acceptat de majoritate. Din păcate, de prea multe ori confundăm o idee care ne place și ne gâdilă firea cu Evanghelia care are puterea să ne smulgă din acest veac rău.

Musturarea este importantă într-o comunitate din cauza adevărului Evangheliei. Suntem datori ca, prin ce spunem și prin ce facem, să prezentăm o Evanghelie dreaptă. Faptele noastre îi influențează pe cei din jurul nostru. Ar trebui să ne întrebăm: ne dorim să fim o influență bună sau una negativă, dorim, prin faptele noastre, să apropiem oamenii de Dumnezeu sau de Cel Rău? În același timp, musturarea are un beneficiu personal. Se prea poate, întocmai ca Petru, să afirmăm una și să facem alta. Mi-e greu să îmi imaginez contextul abrupt în care era Pavel. Merge împreună cu Barnaba la Ierusalim, pentru a avea un cuvânt greu în fața iudaizatorilor pentru biserica din Antiohia. Se întoarce de acolo cu confirmarea verbală din partea lui Petru, Ioan și Iacov. Dar când Petru, imediat după deliberarea de la Ierusalim, vine în Antiohia ca să întărească cele decise, se comportă fățarnic. L-am mai văzut pe Petru, afirmând dimineața că Isus este Fiul lui Dumnezeu, și musturat seara pentru că este de partea Celui Rău. Oricât de supărat sunt pe el, îmi dau seama că toți suntem la fel de ușor fentați de Cel Rău. De aceea, chiar dacă musturarea este un lucru incomod, ea nu este și un lucru rău dacă este făcută cu blândețe și discernământ.

În concluzie, evanghelia propovăduită azi, cum că Dumnezeu este iubitor și nu dorește să judece oamenii, este falsă. Dumnezeu ne va judeca la final și ne cere ca noi să ne judecăm azi. Iar dacă fratele nostru a greșit, suntem datori față de Viața din el să îl confruntăm, în speranța că îl vom câștiga pentru Isus. Doar așa ne putem păzi de fățarnicie: veghind unul asupra altuia. Iar dacă vedem un păcat, să ne grăbim să îl scoatem dintre noi, câștigând pe fratele nostru. Amin!